

Дамян Дамянов

ДОМ

Какъв висок, какъв красив! Посегнал
да стигне слънце и небе-кубе!
Не покрив – връх! Отвън ли го погледнеш,
да ахнеш. Не човеци земни – в него
живеят вътре слънце и небе!
Самото щастие живее сякаш вътре!...
... Не бързай, братко-минувач, в захлас
да се възстрогваш. Зад изящно-мъртва
фасада – блян, и със живот разкъртен –
под този покрив-връх живея аз!
Живея сам сред толкоз блезке хора!
За обич гладен и от обич сит!
Със дух свободен – от стени затворен.
Бедняк с пари и богаташ-прозорец,
зад който цял свят в един двор е скрит.
Осъмвам и замръквам с двете мокри
очи от щастие, че земното кълбо
е тук, във стаята, в листа ми, в този молив.
Да, предпочитам аз любов без покрив,
отколкото – ах! – покрив без любов!

07.09.1986 г.

КРАЙ

© 1986 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8609>]